

Storm WALTER VERDIN / RO THEATER I.S.M. KLAPSTUK 1999 FOTO HERMAN SORGELOOS

'theater'. Eén van de problemen met *Storm* was zelfs dat dat project te veel in een theatercontext werd geplaatst. De voorstelling begon met een half uur improvisatie, waarover vooraf enkele onderlinge afspraken gemaakt werden. Ik vind dat nog altijd het mooiste deel van die voorstelling. Mijn grootste gevecht was er één met de vorm: hoe er een voorstelling van maken? Met *X<Afrika* (1997) heb ik hetzelfde meegemaakt: repetities die fantastisch waren, maar op het moment dat je die improvisaties dan in één of andere vorm moet gieten om er een voorstelling van te maken, valt het tegen. Ik ben wel tevreden over de concertversie die we er twee jaar later van gemaakt hebben.

Bij *DA SSTM* heb ik door de opstelling van de publieksruimte geprobeerd om zoveel

mogelijk een theatercontext te vermijden. Bij de première was het nog niet helemaal gelukt – de opstelling bleef al bij al nog te frontaal –, maar de tweede dag hebben we de pratikabels van nadine/Plateau her en der over de ruimte verspreid, en dat was helemaal anders. Ik probeer de theatercodes dus te doorbreken om mensen te dwingen met andere ogen, met andere verwachtingen te kijken.

Ik pas me niet vlug aan de context aan. Ook toen ik muziek maakte, wou ik tijdens mijn concerten video's of een projectie op het podium brengen. Maar dat was toen ondoenbaar, want het hoorde niet tot de geplogenheden. Af en toe heb ik dat opgelost door zelf televisietoestellen mee te brengen, een stopcontact te vragen en een filmpje op te zetten.

Het ligt niet in mijn karakter om binnen een bepaalde taal te blijven en daarmee mijn verhaal te vertellen. In het theater wordt dat toch nog altijd verwacht. In de beeldende kunsten heb je wat meer vrijheid om buiten de lijntjes te kleuren; ook het publiek gaat er van uit dat het zich aan van alles kan verwachten. De schaduwzijde daarvan is dat er ook meer technisch en organisatorisch amateurisme is, maar uiteindelijk is dat een voordeel.

Indien ik gesubsidieerd zou worden binnen de beeldende kunsten, dan zou ik gemakkelijker terecht kunnen in een museale context. Maar dat betekent nog niet dat ik enkel installaties zou maken die doorlopend te bezoeken zijn. Ik hou van heel lange performances; ik hou ook van een 'gebeuren', met